

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเรื่องชีวิตและการทำงานพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ พบข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานและการทำงานพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่

4.1.1 ชื่อคริสตจักร

คริสตจักรที่หนึ่งเชียงใหม่ สังกัดภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

4.1.2 ที่อยู่ของคริสตจักร

เลขที่ 10 ถ.เจริญราษฎร์ ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000

4.1.3 การก่อตั้งและอายุของคริสตจักร

- 1) วันที่ก่อตั้ง วันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1868 (พ.ศ. 2411)
- 2) ผู้ก่อตั้ง ศาสนาจารย์คานีเยล แมคกิลวารี
- 3) อายุของคริสตจักร 143 ปี

4.1.4 จำนวนสมาชิก 2,129 คน โดยมีจำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภทและเพศ ดังนี้ (ตารางที่ 4.1)

ประเภทของสมาชิก	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
1) สมาชิกสมบูรณ์	733	1,047	1,780
2) สมาชิกสำรอง	184	165	349
รวม	917	1,212	2,129

ตารางที่ 4.1: จำนวนสมาชิก จำแนกตามประเภทและเพศ

4.1.5 คณะผู้อภิบาล 7 คน

- ประกอบไปด้วยศิษยาภิบาล 2 คน ผู้ช่วยศิษยาภิบาล 2 คน และผู้อภิบาล 3 คน

4.1.6 คณะกรรมการต่างๆ ของคริสตจักร มีดังนี้ (ตารางที่ 4.2)

คณะกรรมการ	จำนวน (คน)
1) คณะกรรมการคริสตจักร ประกอบไปด้วย	16
(1) ผู้ปกครอง ในประจำการ	12 คน
(2) เภรัญญิกคริสตจักร	1 คน
(3) ศิษยาภิบาล	2 คน
(4) ประธานคณะมัคทายก	1 คน
2) คณะมัคทายก	12
3) กรรมการแผนกคริสเตียนศึกษา	11
4) กรรมการแผนกอนุชน	6
5) กรรมการแผนกสตรี	11
6) กรรมการแผนกบ้านและครอบครัว	9
7) กรรมการแผนกประกาศและเผยแพร่พระกิตติคุณ	7
8) กรรมการแผนกฉันทะการะและสมาชิกสัมพันธ์	8
9) กรรมการแผนกดนตรี	10
10) กรรมการแผนกฟุ่มฟักและพัฒนาบุคลากรเพื่อพันธกิจ	6
11) กรรมการแผนกสุสาน	8
12) คณะทำงานเอกสัมพันธ์	8
รวม	112

ตารางที่ 4.2: คณะกรรมการต่างๆ ของคริสตจักร

4.1.7 การนมัสการในวันอาทิตย์

รอบที่ 1	9.00 – 10.00 น.	(1 ชั่วโมง)
รอบที่ 2	10.45 – 11.45 น.	(1 ชั่วโมง)
รอบบ่าย	16.30 – 17.30 น.	(1 ชั่วโมง)

4.1.8 จำนวนผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคเช้าในเดือนมิถุนายน 2554 (ตารางที่ 4.3)

วันที่	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
5 มิ.ย. 2011	279	531	810
12 มิ.ย. 2011	295	491	786
19 มิ.ย. 2011	273	503	776
26 มิ.ย. 2011	209	342	551
เฉลี่ย	264	466	730

ตารางที่ 4.3: จำนวนผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคเช้าในเดือนมิถุนายน 2554

หมายเหตุ

จำนวนผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคเช้าไม่รวมเด็กรวีวารศึกษา (เด็กเล็ก)

4.1.9 จำนวนผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคบ่าย วันที่ 26 มิถุนายน 2554 (ตารางที่ 4.4)

วันที่	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
26 มิ.ย. 2011	46	100	146

ตารางที่ 4.4: จำนวนผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคบ่าย วันที่ 26 มิถุนายน 2554

หมายเหตุ

ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ เพียงสัปดาห์เดียว จึงไม่ทราบจำนวนผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคบ่ายในสัปดาห์อื่นๆ

4.1.10 มีผู้ที่มาร่วมนมัสการเป็นครั้งแรก มาคริสตจักร อาทิตย์ละประมาณ 5 คน

4.1.11 ชั้นเรียนพระคัมภีร์ มีทั้งหมด 14 ชั้นเรียน

1) ชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับผู้ใหญ่ (วันอาทิตย์)

(1) ชั้นเรียนที่ 1 เวลา 8.15 – 8.50 น

(2) ชั้นเรียนที่ 2 เวลา 10.10 – 11.00 น.

(3) ชั้นเรียนที่ 3 เวลา 13.30 – 14.30 น. (บทเรียนพื้นฐานชีวิตคริสเตียนเล่ม 2)

(4) ชั้นเรียนที่ 4 เวลา 13.30 – 15.30 น. (ชั้นเรียนสำหรับผู้อาวุโส)

2) ชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับผู้ใหญ่ (วันพฤหัสบดี) เวลา 18.00 – 19.00 น.

- 3) ชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับผู้ที่ต้องการรับบัพติศมา/ประกาศตัวเป็นสมาชิก
สมบูรณ์
- 4) ชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับเด็กและอนุชน (10.45 – 11.45 น.)
 - (1) ชั้นคาวิด (อ. 2- อ.3)
 - (2) ชั้นโยเซฟ (ป.1 – ป.2)
 - (3) ชั้นดาเนียล (ป. 3- ป.4)
 - (4) ชั้นโยชูวา (ป. 5- ป.6)
 - (5) ชั้นโมเสส (ม.1 – ม.2)
 - (6) ชั้นทิโมธี (ม.3 – ม.4)
 - (7) ชั้นเปาโล (ม.5 – ม.6)
 - (8) ชั้นปัญญาจารย์ (มหาวิทยาลัย)

4.1.12 จำนวนเด็กรวีวารศึกษาที่เข้าชั้นเรียนรวีวารศึกษาในเดือนมิถุนายน 2554 (ตารางที่ 4.5)

วันที่	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
5 มิ.ย. 2011	ไม่ได้นับ	ไม่ได้นับ	ไม่ได้นับ
12 มิ.ย. 2011	43	55	98
19 มิ.ย. 2011	55	67	122
26 มิ.ย. 2011	38	58	96
เฉลี่ย	45	60	105

ตารางที่ 4.5: จำนวนเด็กรวีวารศึกษาที่เข้าชั้นเรียนรวีวารศึกษาในเดือนมิถุนายน 2554

4.1.13 จำนวนอนุชนที่เข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ เฉลี่ยประมาณ 30 คน

4.1.14 จำนวนผู้ใหญ่ที่เข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ เฉลี่ยประมาณ 25 คน

4.1.15 จำนวนผู้ใหญ่ที่เข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ในวันพฤหัสบดี เฉลี่ยประมาณ 5 คน

4.1.16 จำนวนผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อยในคริสตจักร มีดังนี้ (ตารางที่ 4.6)

กลุ่ม	ผู้เข้าร่วมเฉลี่ย (คน)	ครั้งต่อปี (ครั้ง)
1. กลุ่มอธิษฐานบ้านธารแก้ว	10	25
2. กลุ่มอธิษฐานสันทราย	10	50
3. กลุ่มอธิษฐานหนองเส้ง	10	50
4. กลุ่มอธิษฐานวันพุธ ณ คริสตจักร	15	50
5. กลุ่มครอบครัวธารแก้ว	35	10
6. กลุ่มครอบครัววัยทำงาน	10	12
7. กลุ่มแม่ผู้ห่วงใย	4	10
8. กลุ่มบุรุษ	10	12
9. กลุ่มสตรี	20	12
10. คณะอาสาสมัครทำพันธกิจ	30	50
11. กลุ่มอนุชนวัยทำงาน	12	50
12. กลุ่มอนุชนวัยเรียน	30	50
รวมผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อย	196	

ตารางที่ 4.6: จำนวนผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อยในคริสตจักร

หมายเหตุ

เนื่องจากสมาชิกบางคนเข้าร่วมกลุ่มย่อยมากกว่าหนึ่งกลุ่ม ดังนั้นจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่มย่อยจึงมีประมาณ 150 คน และหากพิจารณาการเข้าร่วมกลุ่มย่อยเป็นประจำทุกสัปดาห์จึงมีผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อยประมาณ 100 คน ต่อ สัปดาห์

4.1.17 จำนวนสมาชิกตามวุฒิภาวะทางความเชื่อศรัทธาและการมีส่วนร่วมในพันธกิจ

- 1) ผู้สนใจในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (ยังไม่รับเชื่อ)
ประมาณ 10 คน
- 2) ผู้เชื่อที่กำลังอยู่ในโปรแกรมการสร้างสาวกของพระเยซูคริสต์ในคริสตจักร
ประมาณ 30 คน
- 3) ผู้เชื่อที่มีส่วนร่วมในการทำพันธกิจด้านต่างๆ ภายในคริสตจักร
ประมาณ 200 คน
- 4) ผู้เชื่อที่มีส่วนร่วมในพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณ/รับใช้บริการชุมชน
ประมาณ 60 คน

4.1.18 พันธกิจที่เคยทำแต่ปัจจุบันไม่ได้ทำแล้ว

- 1) เว็บไซต์ของคริสตจักร (เนื่องจากไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรง)
- 2) โรงเรียนสอนภาษาและศิลปะในวันเสาร์

4.1.19 พันธกิจอะไรบ้างที่คริสตจักรต้องการทำแต่ยังไม่สามารถทำ

- 1) การเพิ่มจำนวนกลุ่มสามัคคีธรรม
- 2) การพุ่มพักผู้เชื่อใหม่โดยผู้ปกครองฝ่ายวิญญาณและพี่เลี้ยง
- 3) ค่ายคริสตจักร
- 4) งานฟื้นฟู
- 5) การส่งมิชชันนารี
- 6) การบริหารจัดการสำนักงานคริสตจักรที่มีประสิทธิภาพ
- 7) ศูนย์รีทริต
- 8) การพัฒนาสุสานให้สามารถดำเนินการใช้จริงได้
- 9) การปรับปรุงทะเบียนสมาชิกคริสตจักรให้เป็นปัจจุบัน

4.2 ภาพรวมชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่

4.2.1 ภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จและความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ (จำแนกตามประเด็นเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจ 10 ประการ)

ข้อมูลนี้ นำมาจากการตอบแบบสอบถามของประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ประชากรกลุ่มตัวอย่างพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจ 10 ประการของคริสตจักร แล้วระบุประเด็นที่คริสตจักรทำได้ดีที่สุด 4 ลำดับแรก (เลือกจากข้อ 2.1 - 2.10) และระบุประเด็นที่ควรมีการพัฒนาและแก้ไขมากที่สุด 4 ลำดับแรก (เลือกจากข้อ 3.1 - 3.10) โดยมีประเด็นเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจ 10 ประการ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน –(ข้อ 2.1/3.1)

ประเด็นที่ 2 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรมีส่วนร่วมในการยกย่อง ให้เกียรติ และสรรเสริญพระเจ้า ผ่านการนมัสการพระเจ้า และการดำเนินชีวิตประจำวัน (ข้อ 2.2/3.2)

- ประเด็นที่ 3 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรเรียนรู้พระคัมภีร์อย่างดี ต่อเนื่อง และครอบคลุมทั้งหมด (ข้อ 2.3/3.3)
- ประเด็นที่ 4 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรติดสนิทกับพระเจ้า และเรียนรู้ถึงพระประสงค์ของพระองค์ ผ่านการภาวนาใคร่ครวญ/ศึกษาพระวจนะ การอธิษฐาน และประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน(ข้อ 2.4/3.4)
- ประเด็นที่ 5 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรเผชิญหน้ากับความทุกข์และความทุกข์ในชีวิตด้วยพระวจนะ และการทรงช่วยเหลือจากพระเจ้า (ทั้งการทรงช่วยเหลือโดยตรงจากพระองค์ และการทรงช่วยเหลือผ่านคนรอบข้าง) (ข้อ 2.5/3.5)
- ประเด็นที่ 6 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรเปิดใจให้พระเจ้า และ ใช้พระวจนะของพระองค์ให้มีส่วนในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (ข้อ 2.6/3.6)
- ประเด็นที่ 7 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรรู้จักใช้โอกาสในชีวิต ในที่ทำงานเพื่อสำแดงความรักและ พระเมตตาของคุณของพระเยซูคริสต์แก่ผู้คนที่ตนสัมพันธ์เกี่ยวข้อง เพื่อนร่วมงาน และคนในสังคมชุมชน (ข้อ 2.7/3.7)
- ประเด็นที่ 8 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรรู้จักใช้โอกาสในการประกาศ สื่อสาร หรือบอกเล่าข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์แก่คนอื่นๆ ทั้งในครอบครัว ที่ทำงาน และในสังคมชุมชน (ข้อ 2.8/3.8)
- ประเด็นที่ 9 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรได้รับการพัฒนาของประทาน(ศักยภาพ) ให้ใช้ความสามารถดังกล่าวในการรับใช้พระเจ้าในงานด้านต่างๆ ภายในคริสตจักร (ข้อ 2.9/3.9)
- ประเด็นที่ 10 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรสามารถเลี้ยงดู บ่มเพาะ และฟูมฟัก เอาใจใส่ผู้เชื่อในคริสตจักร ให้เติบโตมีชีวิตแบบพระคริสต์มากยิ่งขึ้น (ข้อ 2.10/3.10)

ผลการตอบแบบสอบถามของประชากรกลุ่มตัวอย่างในคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ แสดงในตารางที่ 4.7 ระดับความสำเร็จและความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ ดังนี้ (ตัวเลขยกกำลังหมายถึงลำดับที่)

ลำดับ	ประเด็นชีวิตและพันธกิจคริสตจักร	คณะกรรมการกิจ		มน. และ ก.		ผู้อภิบาล		ผู้อาวุโส		สมาชิก กลุ่มที่ 1		สมาชิก กลุ่มที่ 2		อนุชนวัยทำงาน		อนุชนวัยเรียน		สมาชิกสัมพันธ์	
		สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา	สำเร็จ	พัฒนา
1	มีความสัมพันธ์ ใกล้ชิด สนิทสนม และเกิดการเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน	21	4	5	26 ¹	2	15 ¹	25	12 ⁴	21	15 ⁴	14 ¹	15 ²	13	16 ¹	12	6	8	18 ³
2	มีส่วนร่วมในการสรรเสริญพระเจ้า ผ่านการนักร้อง/ชีวิตประจำวัน	19	-	34	1	12	-	18	14 ³	25	3	22 ¹	-	8	6	8	1	24	3
3	เรียนรู้พระคัมภีร์อย่างดี ต่อเนื่อง และครอบคลุมทั้งหมด	10	15 ¹	22	4	13	6	10	5	17	12	16 ¹	18 ¹	11	13 ⁴	10	7	20	9
4	คิดสนิทและเรียนรู้พระประสงค์ ของพระเจ้าผ่านการศึกษาวงพระ อธิษฐาน และประสบการณ์	2	24 ¹	8	12 ⁴	2	9 ³	18	10	6	16 ²	17 ¹	13 ³	13	4	7	10	15	10
5	เผชิญหน้ากับความสุขและความทุกข์ในชีวิตด้วยพระวจนะ และการช่วยเหลือจากพระเจ้า	4	7	14	4	6	5	10	12 ⁴	12	11	5	10	11	8	13	4	13	7
6	เปิดใจให้พระเจ้า และ ใช้พระวจนะ ของพระองค์ในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นชีวิตประจำวัน	4	8	10	9	5	7 ⁴	8	5	12	2	7	9	2	13 ³	5	10 ⁴	8	18 ²
7	ใช้ออกาสในชีวิตสำแดงความรัก เมตตาของพระเจ้าแก่ผู้คนที่ตน เกี่ยวข้อง และคนในสังคัมชุมชน	1	7	5	16 ³	8	5	9	9	8	10	1	10	11	2	9	3	20	3
8	ใช้ออกาสในการประกาศข่าวดีเรื่อง พระเยซูคริสต์แก่คนอื่นๆ ทั้งใน ครอบครัว ที่ทำงาน และในสังคัม	4	10 ⁴	2	9	1	7 ⁴	5	18 ²	9	20 ²	5	11 ⁴	6	3	4	12 ³	-	18 ⁴
9	คนในคจ.ได้รับการพัฒนาของ ประทาน ใช้ความสามารถดังกล่าว ในการรับใช้พระเจ้าในคจ.	16	8	15	11	18	2	12 ³	9	11	8	10	9	5	14 ²	6	13 ²	5	19 ¹
10	คนในคจ.สามารถเล็งดู บ่มเพาะ และฟูมฟัก เอาใจใส่ผู้เชื่อในคจ. ให้เติบโตมากยิ่งขึ้น	5	17 ²	5	25 ²	3	14 ²	5	26 ¹	6	23 ¹	13	15 ²	10	11	8	14 ¹	10	15

ตารางที่ 4.7 ระดับความสำเร็จและความต้องการทำพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่

จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำเร็จและความต้องการพัฒนาเกี่ยวกับชีวิต และการทำพันธกิจคริสตจักรที่หนึ่งเชียงใหม่ พบว่า

- ก. ประชากรกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าประเด็นที่ประสบความสำเร็จสูงมี 3 ประเด็นหลัก คือ
1. ประเด็นที่ 1 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน
 2. ประเด็นที่ 2 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรมีส่วนร่วมในการยกย่อง ให้เกียรติ และสรรเสริญพระเจ้า ผ่านการนมัสการพระเจ้า และ การดำเนินชีวิตประจำวัน
 3. ประเด็นที่ 3 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรเรียนรู้พระคัมภีร์อย่างดี ต่อเนื่อง และครอบคลุมทั้งหมด
- ข. ประชากรกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าประเด็นที่คริสตจักรต้องพัฒนาและแก้ไข มี 3 ประเด็นหลัก คือ
1. ประเด็นที่ 10 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรสามารถเลี้ยงดู บ่มเพาะ และฟูมฟัก เอาใจใส่ผู้เชื่อในคริสตจักร ให้เติบโตมีชีวิตแบบพระคริสต์มากยิ่งขึ้น
 2. ประเด็นที่ 8 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรรู้จักใช้โอกาสในการประกาศ สื่อสาร หรือบอกเล่าข่าวดีเรื่องพระเยซูคริสต์แก่คนอื่นๆ ทั้งในครอบครัว ที่ทำงาน และในสังคมชุมชน
 3. ประเด็นที่ 1 คริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนม เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

น่าสนใจที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่ 1 ในสองลักษณะ คือ ทั้งประสบความสำเร็จ และต้องได้รับการพัฒนาและแก้ไข (สาเหตุที่ทำให้มีความคิดเห็นในทั้งสองลักษณะปรากฏในข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่ม—พันธกิจที่ 3: พันธกิจการสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน)

4.2.2 ภาพรวมชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ (จำแนกตามพันธกิจหลัก 5 ประการของคริสตจักร)

จากการเก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่มของประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภาพรวมชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ ดังต่อไปนี้

1) พันธกิจการสร้างสาวก หรือ การพัฒนาคุณลักษณะชีวิตสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์

คริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ ดำเนินพันธกิจการสร้างสาวก ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น กลุ่มอธิษฐาน กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ กลุ่มสามัคคีธรรมสำหรับคนกลุ่มต่างๆ และชั้นเรียน พระคัมภีร์สำหรับกลุ่มต่างๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ พบว่า

1. คริสตจักรมีกลุ่มย่อยทั้งหมด 12 กลุ่ม (รายละเอียดปรากฏในข้อ 4.1.16)
2. จำนวนผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อยมีประมาณ 150 คน คิดเป็น 20.55 % ของจำนวนผู้เข้าร่วมนมัสการเฉลี่ยแต่ละสัปดาห์ (730 คน)
3. จำนวนผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อยเป็นประจำทุกสัปดาห์มีประมาณ 100 คน คิดเป็น 13.70 % ของจำนวนผู้เข้าร่วมนมัสการเฉลี่ยแต่ละสัปดาห์ (730 คน)
4. คริสตจักรมีชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับกลุ่มต่างๆ รวมทั้งสิ้น 14 ชั้นเรียน (รายละเอียดปรากฏในข้อ 4.1.11)
5. คริสตจักรมีหลักสูตรที่แน่นอนสำหรับบางกลุ่ม เช่น เด็ก อนุชน และผู้ที่ต้องการรับบัพติศมาและประกาศตัวเป็นสมาชิกสมบูรณ์ แต่บางกลุ่มยังไม่มีหลักสูตรที่แน่นอน
6. จำนวนเด็กที่เข้าชั้นเรียนรวีวารศึกษาในวันอาทิตย์ เฉลี่ยประมาณ 105 คน
7. จำนวนอนุชนที่เข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ เฉลี่ยประมาณ 30 คน
8. จำนวนผู้ใหญ่ที่เข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ เฉลี่ยประมาณ 25 คน คิดเป็น 3.42% ของจำนวนผู้เข้าร่วมนมัสการเฉลี่ยแต่ละสัปดาห์ (730 คน)

จากการสนทนากลุ่ม พบประเด็นสำคัญเกี่ยวกับพันธกิจการสร้างสาวกของคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ ดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคริสตจักรมีความเข้มแข็งด้านคริสเตียนศึกษามีชั้นเรียนพระคัมภีร์หลายชั้นแยกตามกลุ่มผู้เรียนและความสนใจ สมาชิกจำนวนมากสนับสนุนให้ลูกหลานที่เป็นเด็กเข้าชั้นเรียนรวีวารศึกษา แต่สมาชิกที่เป็นผู้ใหญ่ไม่ค่อยเข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์

“คริสเตียนศึกษาที่โบสถ์ของเราดีมาก ๆ เด็กเข้าเรียนเยอะ มีหลายชั้นเรียน และได้ผลมาก ๆ ค่ะ [เด็กๆ ได้เรียนรู้พระเจ้ามากขึ้น]” (4:82—หมายถึง กลุ่มสนทนา กลุ่มที่ 4 ลำดับการสนทนาที่ 82)

“ชั้นเรียนมีเยอะแยะเลย แต่ว่าคนมาเรียนน้อย ไม่มาเรียน ชวนแล้วแต่ไม่มา จะเลือกมาเรียนเวลาไหนก็ได้แต่คนมาน้อย” (4:90)

ประชากรกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า การที่สมาชิกที่เป็นผู้ใหญ่ไม่ค่อยเข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ อาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น

- ก. การประชาสัมพันธ์ชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับผู้ใหญ่ไม่ชัดเจนหรือไม่ทั่วถึง

“ปีนี้ เรามีกลุ่ม[ศึกษาพระคัมภีร์]หลายกลุ่มในผู้ใหญ่ และมีเอกลักษณ์แตกต่างกัน และจะช่วยให้สมาชิกหากกลุ่มที่เหมาะสมของตัวเองได้ แต่สิ่งที่อ่อนคือ การประชาสัมพันธ์ กลุ่มคริสเตียนศึกษาเด็กมีเยอะ เพราะเราประชาสัมพันธ์ และสร้างค่านิยมว่า เด็กต้องเข้ารวีฯ ถ้าเด็กไม่เข้ารวีฯ คนจะมองว่า ไม่ถูกต้อง แต่กลุ่มพระคัมภีร์ผู้ใหญ่ การประชาสัมพันธ์น้อยมาก ๆ” (3:59)

- ข. สมาชิกมีภาระอื่นๆ ทั้งในและนอกคริสตจักรทำให้ไม่มีเวลาเรียน

“คิดว่าส่วนหนึ่งคือ การรับใช้ งานมันมีมาก มีภาระหน้าที่อื่นๆ ทำให้ไม่สามารถร่วมกิจกรรมหลายกิจกรรมได้ อย่างเช่น วันพุธ เป็นวันมาออกเยี่ยม นมัสการต่อบ้านสมาชิก กว่าจะเสร็จประมาณบ่ายสอง และต้องมาอธิษฐาน หกโมง ผู้อาวุโสด้วย หมดแรงไปไหนไม่ได้แล้ว” (1:86)

“เมื่อก่อนก็มาเรียนทุกอาทิตย์ เพราะสามีขับรถไม่ได้ เลยรอเขา ขับรถมาให้ พอมาถึง ก็เข้าโบสถ์ไปเลย ตอนนี้ก็เลยต้องหยุดไป เพราะเกี่ยวกับครอบครัว คิดพันกันหลายอย่าง” (4:98)

“ผู้ใหญ่ เขาต้องมีกิจกรรมอื่นไปทีนนั่นนี่ ไปงานศพ อะไรบ้าง” (4:102)

ค. เวลาของชั้นเรียนไม่เหมาะสม

“บางครั้งสอนกลางคืน ลำบากเหมือนกัน มาไม่ได้” (4:92)

“จะมี[ชั้นเรียนพระคัมภีร์]ตอนเช้า 10.15 ถึง 11.45 น. ก่อนรอบสองจะขึ้น เราก็จะเรียนได้ แต่ถ้าเรามาไม่ทัน มาตอน สิบโมง ครึ่ง เขาก็เรียนไปแล้ว บางที่ไม่ทันจบ ก็ต้องรีบขึ้นไปนมัสการรอบสองแล้ว” (4:100)

“[ปัญหาของชั้นเรียนพระคัมภีร์ คือ]เวลามากกว่า อย่างเราเข้ามาเรียนเนี่ย เวลาไม่พอทันทีที่เราจะเข้าโบสถ์รอบ 2 ระวังดีแล้ว เรายังไม่เสร็จกันเลย เกือบจะสรุปแหละ ไหนเราต้องเผื่อเวลาเข้าห้องน้ำ ผู้หญิงเนอะ พอขึ้นโบสถ์ไป ก็ร้องเพลงที่ 2 แล้ว ยังมีความรู้สึกว่า พอตอนหลังมา ก็คิดว่าไม่เรียนดีกว่า กลับไปเรียนที่บ้านกับกลุ่มของเราอย่างงี้” (6:134)

“คนเรียนเขาจัดเวลาให้พอดีเหมือนกัน แต่ว่ากว่าท่านจะลงมาจากรอบ 1 ไซ้ใหม่ แวะคนนี้ แวะคุยกัน อาจารย์รอ สมาชิกก็ไม่มา นักศึกษาก็ยังไม่มา กว่าจะได้เวลาเรียนก็เหลือเวลาอีกนิดเดียวหมดไปแล้ว” (6:139)

ง. หัวข้อที่เรียนอาจไม่ตรงกับความต้องการของสมาชิก

“ผู้ใหญ่อาจจะชอบอาหารต่างกัน บางกลุ่มอยากเรียนพื้นฐานชีวิตคริสเตียน บางกลุ่มมีอยู่แล้วอยากจะทำอะไรมาแชร์ และเนื้อหาเราต้องปรับตามสมาชิก” (3:71)

“เพราะว่าบทเรียนเราเยอะเกินไปไม่ตรงกับความต้องการของเค้ารีเปล่า ผมคิดว่า พระคัมภีร์ที่เราสอน เรื่องบางเรื่องเหมาะสำหรับคนบางกลุ่ม เช่น คนที่จะแต่งงาน หรือคนที่ทำงาน ก็มีความต้องการแตกต่างกับวัยอื่น เพราะฉะนั้น การเรียนพระคัมภีร์กลางๆ อาจจะไม่ต้องสนองความต้องการของเค้า” (7:85)

“คนเรียนพระคัมภีร์มีความเข้าใจพระคัมภีร์ในระดับที่แตกต่างกัน บางครั้งทำให้การเรียนพระคัมภีร์สำหรับบางคนเป็นอะไรที่เค้าเรียนมาอยู่แล้ว เคยเรียนแล้ว เรียนแล้วเรียนอีก เรียนเรื่องเดิมๆ บางคนเค้าอยากได้รับอาหารแข็งบ้าง ยกตัวอย่างเช่น สิ่งที่บ้านทึกไว้ในพระคัมภีร์หรือว่าการตีความพระคัมภีร์ เค้าจะสามารถศึกษาพระคัมภีร์ยังไงจะผลักดันให้เค้าที่จะเรียนพระคัมภีร์ได้ด้วยตนเอง สามารถเรียนพระคัมภีร์เองกับที่บ้านหรือว่ากับครอบครัว หรือผลักดันที่จะใช้เวลากับลูกๆ ในการศึกษาพระวาจาของพระเจ้าด้วยกัน” (8:48)

จ. สมาชิกคิดว่าการฟังเทศนาในการนมัสการก็เพียงพอแล้ว

“สมาชิกบางคนก็บอกว่าฟังเทศนาดีกว่าเรียน... ในคำเทศนาก็เอาจากพระคัมภีร์แล้วก็มาสอนเราอยู่แล้ว บางครั้งเนื้อพระคัมภีร์ ตอนเช้าบางครั้งเวลามันไม่ได้เราก็ม่าฟังเรื่องการเทศนาเอาแทน มันก็น่าจะได้แล้ว” (6:157,161)

ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับชั้นเรียนพระคัมภีร์ของผู้ใหญ่ ดังนี้

ก. ควรประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และชักชวนโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว

“การประชาสัมพันธ์ไม่สมบูรณ์ ก็คือเพียงแค่ประกาศว่าเรามีชั้นเรียน เวลานั้นถึงเวลานั้น แต่ไม่ได้ประกาศว่าครูที่จะสอนเป็นใคร ไม่มีภาพ ไม่มีรูป คนที่อยากจะเรียนพระคัมภีร์ถ้าอยากรู้ว่าเขาชื่ออะไร สอนเวลาไหน และเป็นผู้หญิงผู้ชาย นายหรือนาง คือใคร มีสมาชิกใหม่หลายท่านที่อยากเรียน แต่ว่าเขาประชาสัมพันธ์ว่ามีการเรียนพระคัมภีร์ แล้วทีนี้จะไปหาใคร ไม่มีใครจูงมือพาไป ไม่มีคนรู้จัก ต้องหาข้อมูลเอง เพราะคนที่มาเป็นสมาชิกใหม่ๆ ก็ไม่รู้จักคนเยอะ บางทีก็เคอะๆ เงินๆ บางทีตอนที่ผมเข้ามาโบสถ์ครั้งแรกๆ นี่เข้าปีที่ 2 หล่ะ ผมรับเชื่อพระเจ้า ปกติปีแรกผมเข้ามาเนียเหงา ว่าเหว่ ตอนผมมาประกาศเสรีก็ไม่มีใครรู้จัก อยากรู้จักก็ไม่มีใครจะเรียนกับใคร ไม่มีใครแนะนำ หาข้อมูลเองแต่รู้ว่ามีสอนตอนเช้าเวลานั้น 2 รอบ แต่ว่าเอ๊ะ จะเข้าไปเรียนกับใคร” (6:149)

“เราก็ค่อนข้างเข้มแข็งในคัมภีร์ศึกษา แต่ว่าขาดการจัดการ ไม่ครบถ้วน ไม่ทั่วถึงทุกคนในคริสตจักรนั่นเอง และคิดว่าทำได้ ถ้าเราทุกคนร่วมกัน ถ้าเราสร้างบรรยากาศ ซึ่งมันมีแต่ขาดบรรยากาศ ประชาสัมพันธ์ มีการพูดลอยๆ แต่ขาดความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราทำได้เพราะมีอยู่แล้ว” (1:102)

ข. ควรรณรงค์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพราะในช่วงแรกๆ จะมีผู้เข้าชั้นเรียนเยอะ แต่เมื่อเวลาผ่านไปคนจะลดลง

“การเรียนพระคัมภีร์ เรามีแบบให้คนสะดวกตามเวลาที่ท่านต้องการ... แต่สิ่งที่เราขาดคือการรณรงค์ให้สมาชิกเข้ามาร่วม แต่ทุกอย่างดี ผู้สอนดี แต่ผู้ฟังน้อยสรุปว่าคริสตจักรทำได้ดี แต่ต้องรณรงค์สมาชิกครับ” (2:35)

ค. ควรสร้างค่านิยมว่าผู้ใหญ่ก็ต้องเข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับที่เด็กต้องเข้าชั้นเรียนรวีวารศึกษา โดยเน้นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนพระคัมภีร์

“เมื่อคนไม่เห็นคุณค่าของพระคัมภีร์ หรือไม่รู้วิธีการศึกษาพระคัมภีร์ เขาก็ไม่รู้จะเอาไปทำอย่างไรกับชีวิต ไม่เฝ้าเดี่ยว” (1:97)

“ก็อาจจะต้องเริ่มต้นจากการที่ทำให้เค้ารู้ว่าเรียนพระคัมภีร์ทำไม ไม่ใช่แค่สิ่งที่ต้องทำ แต่เป็นความต้องการอยากจะรู้จักพระเจ้าหรืออยากจะได้เรียนรู้จัก ถ้าไม่อย่างนั้นก็แตกต่างจากศาสนาอื่นที่เป็นการถูกบังคับให้เรียน หรือว่าเรียนแล้วดูดี” (8:46)

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า นอกจากชั้นเรียนพระคัมภีร์ การเทศนาในการนมัสการ มีส่วนช่วยให้สมาชิกคริสตจักรได้เรียนรู้พระคัมภีร์และนำไปใช้ในชีวิต

ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึงประสบการณ์ที่ตนเองได้รับพระวจนะของพระเจ้า ดังนี้“เวลาเทศนาบนโบสถ์ค่ะ คือชั้นเรียนก็มีใช้ใหม่ค่ะ ก็มีกลุ่มผู้สนใจ แต่ที่เทศนาก็มีการเทศนาที่เป็นพระวจนะของพระเจ้าออกมา บางคนเทศนามาจากประสบการณ์ตนเอง แต่ที่ไม่เคยขาดการเทศนาโดยที่ใช้พระวจนะของพระเจ้ารวมอยู่ด้วย เป็นเหมือนการเรียนรู้พระคัมภีร์อย่างคืออย่างหนึ่งอะไรอย่างนี้ค่ะ” (8:33)

“ก็อาจารย์ที่เทศนาให้เราก็จะพูดอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ และนอกจากพูดจากข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นแล้วยังเกี่ยวเนื่องพูด ไปถึงประวัติศาสตร์หรือว่าความเป็นมาสิ่งที่สำคัญ แล้วก็มีการตีความและโยงไปถึงข้อพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ ด้วย ก็เลยทำให้เห็นถึงภาพรวมของพระคัมภีร์ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า เอ๊ะ พระคัมภีร์ตอนนั้นกำลังสอนอะไรเรา” (8:36)

3. ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคริสตจักรต้องพัฒนาการช่วยให้สมาชิกคริสตจักรสามารถเลี้ยงดู บ่มเพาะ และฟูมฟัก เอาใจใส่ผู้เชื่อในคริสตจักร ให้เติบโตมีชีวิตแบบพระคริสต์มากยิ่งขึ้น (ประเด็นที่ 10 ของการสนทนากลุ่ม)

จากปัญหาดังกล่าว ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก คิดว่าคริสตจักรควรจัดให้มีกลุ่มย่อยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งควรให้สมาชิกที่อยู่ใกล้เคียงกันอยู่ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการเดินทาง และปลูกฝังให้สมาชิกในกลุ่มดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง มีใช้เพียงช่วงเวลาที่พบกันในกลุ่มเท่านั้น รวมทั้งมีข้อเสนอให้ผู้อภิบาลและผู้ปกครองคริสตจักรเข้าไปช่วยเหลือกลุ่มย่อยด้วย

“กลุ่มน้อยไป น่าจะมีกลุ่มย่อย มากขึ้น จะรู้จักกันดีมากขึ้น โดยเริ่มจากพื้นฐานจากกลุ่มเล็กก่อน อาจเป็นด้วยรูปแบบความสนใจตรงกันหรืออย่างอื่น โดยคริสตจักรต้องนำร่องก่อน” (2:63)

“เราเคยนำเสนอ ในสัมมนาว่า เราจะสร้างกลุ่มเซลล์ ให้มากที่สุดและกลุ่มจะดูแลกันเอง...เราเคยมีข้อเสนอว่า คนอยู่บ้านใกล้กันน่าจะนมัสการค่าๆ ร่วมกันได้ มาเจอกันง่ายกว่า แต่บางกลุ่มก็ดี บางกลุ่มแค่สองสามหนก็หายไป บางกลุ่มก็อยู่ยงคงกระพันเป็นหลายสิบปี บางกลุ่มแค่ไม่กี่ปี ก็หายไป” (4:21,23)

“แล้วก็พูดถึงในแง่ของว่าทำไมความใกล้ชิดถึงมีมากในกลุ่มย่อย เพราะเท่าที่ผมสังเกตดูอย่างเช่นในกลุ่มอนุชน แน่แน่นอนว่าวันอาทิตย์เรามีกลุ่มเซลล์เราก็ใช้เวลาด้วยกัน แต่ในช่วงระหว่างอาทิตย์เราก้ยังคงมีการนัดเจอกัน กินข้าวด้วยกัน เลยทำให้ความสัมพันธ์ความใกล้ชิดมีมากขึ้น” (7:53)

“คิดว่าในภาพรวมเราสามารถให้พระวณะกับทุกคนได้ แต่ว่าในเชิงลึกที่คิดว่าคริสเตียนค่อนข้างแตกต่างจากคนอื่น คือในเรื่องของความสัมพันธ์ ต่อจากเรื่องเมื่อกี้คือเรื่องพี่เลี้ยงน้องเลี้ยงหรือว่าสร้างสาวก หนูคิดว่าขาดคนที่มีความตั้งใจแบบนั้น คนที่เลี้ยงดู ก็เลยทำให้พระวณะพระเจ้าไม่ได้มีอิทธิพลในชีวิตของเค้า เค้าแคว้นวันอาทิตย์ซึ่งอีก 6 วันที่เหลือเค้าก็ตัวใครตัวมัน” (8:60)

“ผู้อภิบาลต้องเข้าไปถึงกลุ่มสมาชิก ที่เล็ก ๆ และผมเชื่อว่า สามัคคีธรรมจะส่งผลต่อกลุ่มวันอาทิตย์ที่จะทำให้มีคนเข้ามาร่วมมากขึ้น หลายคนก็ไม่รู้จะเอาอะไรมาสอน เราต้องบอกว่าการศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกัน ใครรู้อะไรก็เอามาสอนกัน คนเขาก็จะมา โดยคริสตจักรของเราเอง เราก็น่าจะทำได้ เรามีผู้อภิบาลหลายคน แบ่งกันไปกลุ่มนี้ๆ และจะมีการสามัคคีธรรมมากขึ้น” (1:88)

“เนื่อง จาก คริสตจักร เรามีสมาชิกมาก และหลายคนตายมาก มีงานศพมาก ผู้อภิบาลก็เน้นงานศพมากเลย งานอื่นๆ ก็เยอะ ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับผู้เลี้ยงก็ไม่ค่อยรู้จักกัน เมื่อผู้เลี้ยงไม่รู้จักลูกแกะก็เลี้ยงไม่ได้ ไม่รู้ว่าเขามีความต้องการทางจิตวิญญาณอะไร” (1:61)

“สงสารผู้อภิบาลที่งานเยอะ และการบริหารงานคริสตจักรจากคณะกรรมการก็ไม่มี
ข้อบกพร่อง สิ่งหนึ่งที่ยากให้มีการพัฒนาคือ อยากให้ผู้ปกครอง มีส่วนในการ
อภิบาลบ้าง แต่เราก็คงทำไม่ได้” (1:63)

ประชากรกลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงกลุ่มอธิษฐานที่ตนเองเข้าร่วมว่า “อยากให้ทาง
คริสตจักรไปเยี่ยมบ้าน สักครั้ง สักเดือนหนึ่ง เพราะว่าเรามีทุกวันเสาร์ เวียนกันทุก
บ้าน เหมือนจะไปเอาใจใส่ในกลุ่มอธิษฐาน เอาใจใส่ในสมาชิก เราก็เรียนพระวจนะ
ของพระเจ้าตามความเข้าใจ และเสริมจากการมาเรียนที่โบสถ์ สนับสนุนกัน ถ้าเรา
มีศิษยาภิบาลหรือผู้รับใช้ไปเยี่ยมเรา เดือนละครั้งหนึ่ง บ้านใครก็ได้ เพราะมันเวียน
กันอยู่ สมาชิกจะรู้สึกว่าอบอุ่น และใกล้ชิด กับศิษยาภิบาลคริสตจักรมากขึ้น
อยากจะได้ตรงนี้ครับ” (9:92)

นอกจากนั้น ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้เสนอให้พัฒนาการเลี้ยงดูฟูมฟักซึ่ง
กันและกัน ผ่านทางการสร้างสาวกตัวต่อตัว และให้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการเลี้ยง
ดูฟูมฟัก ผู้เชื่อใหม่

“เพราะว่า เราไม่ได้รับการสอนว่า ถ้ามีผู้เชื่อใหม่เราจะบ่มเพาะ ฟูมฟัก ดูแลเขา
อย่างไรบ้าง แล้วเราไม่เคยได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องการประกาศอย่างไร ปีนี้มีอยู่
ครั้งหนึ่ง แต่เมื่อก่อน ไม่มีเลย” (4:104)

2) พันธกิจการนมัสการ ยกย่อง สรรเสริญพระเจ้า และมีพระเจ้าเป็นเอกในชีวิตร

คริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ จัดให้มีการนมัสการ ดังนี้

1. การนมัสการในวันอาทิตย์

1.1 การนมัสการภาคเช้า (2 รอบ)

1.1.1 ผู้เข้าร่วมการนมัสการภาคเช้า

มีผู้เข้าร่วมการนมัสการในภาคเช้า (รวมทั้งสองรอบ) เฉลี่ยประมาณ 730
คน คิดเป็น 34.29% ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดในทะเบียนสมาชิกของ
คริสตจักร (2,129 คน)

เนื่องจากผู้เข้าร่วมนมัสการภาคเช้าประกอบไปด้วยบุคคล 4 กลุ่ม คือ

1. สมาชิกสมบูรณ์
2. สมาชิกสำรอง

3. สมาชิกสัมพันธ์ (สมาชิกคริสตจักรอื่นที่มาร่วมนมัสการ และร่วมพันธกิจที่คริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ อย่างสม่ำเสมอ)
4. ผู้ที่มาเยี่ยมเยียนคริสตจักร (ทั้งผู้ที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียน ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ)

ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่าสมาชิกของคริสตจักรที่มาร่วมการนมัสการในภาคเช้า น่าจะมีจำนวนน้อยกว่า 730 คน คือน้อยกว่า 34.29% ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดในทะเบียนสมาชิก แต่ไม่สามารถระบุได้ว่ามีกี่คน

1.1.2 การเทศนาในการนมัสการภาคเช้า

- ก. ผู้เทศนาคือศิษยาภิบาลและผู้ช่วยศิษยาภิบาล (บางครั้งเป็นนักเทศน์จากภายนอก)
- ข. การเทศนามีความยาวประมาณ 20 นาที
- ค. หัวข้อเทศนามักสอดคล้องกับเทศกาลและปฏิทินของสภาคริสตจักรในประเทศไทย และเกี่ยวข้องกับนิมิตของคริสตจักร

1.1.3 ผู้ที่มีส่วนรับใช้ในการนมัสการภาคเช้า

มีสมาชิกจากกลุ่มต่างๆ ได้มีส่วนร่วมรับใช้ในการนมัสการ เช่น

- ก. ผู้นำนมัสการ: ผู้ปกครองคริสตจักร ผู้อภิบาล หรือตัวแทนแผนกต่างๆ
- ข. ผู้ผ่านถวายเป็น: มัคทายก หรือตัวแทนจากแผนกต่างๆ
- ค. นักดนตรี: ผู้ใหญ่ วัยรุ่น และเด็ก
- ง. ผู้แจกตำรับมหาสนิท: ผู้ปกครองคริสตจักรผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน
- จ. ผู้ต้อนรับ: ทีมบาร์นาบัส และสมาชิกจากครอบครัวต่างๆ
- ฉ. ผู้แนะนำพี่น้อง: สมาชิกคริสตจักรผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน

1.2 มีการนมัสการบ่าย 1 รอบ มีผู้เข้าร่วมเฉลี่ยประมาณ 120 คน

2. การนมัสการในโอกาสต่างๆ เช่น สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ วันคริสตสมภพ พิธีศพ พิธีสมรส การมอบถวายบ้านใหม่ ฯลฯ

จากการสนทนากลุ่ม พบประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจการนมัสการดังต่อไปนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคริสตจักรจัดการนมัสการได้ดีมาก เนื่องจากเหตุผลดังนี้

ก. มีการนมัสการหลายรอบในวันอาทิตย์ และมีการนมัสการในวันอื่นๆ ตามโอกาส

“โบสถ์สนับสนุนให้มีการนมัสการทุกประเภทเลย ตอนบ่ายทุกวันอาทิตย์ ก็ไม่เคยขาด ใครไม่เอาวันอาทิตย์ ก็จะจัดวันอื่นให้ วันอื่น วันสองวัน ทุกวันพุธ ก็มีอยู่เรื่อยๆ” (4:70)

ข. การนมัสการมีระยะเวลาที่เหมาะสม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสอดคล้องกับเทศกาลในปฏิทินคริสตจักรไทย

“พิธีกรรมนมัสการดี เหมาะสม ไม่จำเจ ไม่ใช่เวลานานเกินไป พอดีๆ...” (6:32)

“ผมเข้าใจว่า เนื่องจากการนมัสการ การเทศนา เป็นไปตามเทศกาล ผู้รับใช้ของเราทั้งสี่คน มีระบบการเตรียมการที่ดี มีระบบการจัดการที่มีประโยชน์มาก มีการเอาคำเทศนาในแต่ละสัปดาห์ลงใส่ในระเบียบการนมัสการอีกอาทิตย์ ทำให้คนที่ไม่มีมา อ่าน ได้ และตามปฏิทิน ของสภาฯ เขาก็จะทำตาม เช่น เดือนนี้ เป็นเดือนอนุชน เขาก็ให้อนุชนมีส่วนร่วม และเราเข้าไปมีส่วนร่วม สมาชิกทุกกลุ่มได้มีโอกาสไปมีส่วนร่วม เดือนคนตรี ก็มีคนอื่นด้านคนตรีมีส่วนร่วม” (1:18)

ค. การเทศนาดี

“การเทศนาค่อนข้างกระชับ ทำให้คนสนใจ ถ้ายาว ธรรมชาติของคนจะรู้สึกว่า ถ้า การเทศนามีระยะเวลาที่พอเหมาะ” (1:4)

“ข้อนี้เป็นจุดแข็ง คือ เรื่องเทศนา ผู้เทศน์ คือ อาจารย์ ศิษยาภิบาลของเรา เมื่อท่านเทศน์ คำเทศนา มุ่งให้เกิดจิตพระเจ้า ไม่ใช่ธรรมาสน์ ทำอย่างอื่น หรือเพื่อตนเอง” (1:21)

“การเทศนาของ คริสตจักร ที่หนึ่ง ค่อนข้างเอามาใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ครั้งที่มีการนมัสการเราชมว่า คำเทศนาของผู้อภิบาล หรือผู้อื่นที่เทศนา ถ้าฟังอย่างตั้งใจเราได้อะไรเยอะๆ และมีการนมัสการในที่ต่างๆ โบสถ์ก็สนับสนุน” (4:69)

“ในคำเทศนาเกือบทุกอาทิตย์หนึ่งล่ะ จะมีคำหนุนใจเยอะมากที่ออกทำนองนี้ เวลาที่เราเศร้าหรือผ่านความยากลำบากก็ต้องพึ่งพระเจ้านะ จนรู้สึกว่ามี อาทิตย์ไหนที่จะไม่ได้ยินแบบนี้” (8:16)

แม้ว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเห็นว่าการเทศนามีความยาวที่เหมาะสมแล้ว แต่สมาชิกบางท่านเห็นว่าควรเทศนาให้ยาวขึ้น “อยากจะให้มีการเทศนาที่นาน ใช้เวลามากกว่านี้ ดิฉันรู้สึกว่ามันยังไม่พอ...เหมือนกำลังทานข้าวได้ครึ่งจาน อยากให้เยอะๆ กว่านี้ อยากให้อิ่มเต็มที่ไปเลยทั้งอาทิตย์ และก็อยากให้มีร้องเพลงหลายบทมากกว่านี้” (5:18)

- ง. คริสตจักรเปิดโอกาสให้สมาชิกคริสตจักรได้รับการพัฒนาของประทานด้านต่างๆ และได้ใช้ความสามารถนั้นในการรับใช้พระเจ้าในพันธกิจการนมัสการได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเล่นดนตรีและการร้องเพลง
2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า คริสตจักรช่วยให้สมาชิกให้ความสำคัญกับการนมัสการและการสรรเสริญพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกที่เป็นผู้อาวุโส
“ผู้อาวุโส คริสตจักรที่หนึ่ง มักมีการนมัสการบ่อยๆ และนอกจากนั้นก็ยังมีกลุ่มเซลล์ตามบ้านด้วยแล้วแต่ละบ้านพบปะกันก็มีการนมัสการด้วยกัน” (2:11)
“มันเป็นการปลุกฝังในคริสตจักรว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา เราต้องสรรเสริญพระเจ้าและ เราต้องยกพระเจ้าขึ้น เพราะฉะนั้นทำให้เรามีความรู้สึกว่าถ้าเป็นวันเกิดเรา เราต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่ทำให้เกียรติพระเจ้า เช่น บางทีจัดการนมัสการพระเจ้า จัดดอกไม้และถวายเงิน แล้วแต่ละคน สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงออกที่ยกย่องพระเจ้า ให้พระเจ้าเป็นหนึ่งในชีวิตของเรา ดังนั้นแสดงว่าคริสตจักรช่วยเราได้เห็นว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่และอยู่เหนือทุกสิ่งในชีวิตของสมาชิก” (2:12)
3. ประชากรกลุ่มตัวอย่างสังเกตเห็นปัญหาเกี่ยวกับการนมัสการที่ควรปรับปรุงแก้ไข ดังนี้
 - ก. สมาชิกจำนวนหนึ่งถูกออกไปจากการนมัสการในช่วงท้าย ในขณะที่ศิษยาภิบาลประกาศงานและพันธกิจของคริสตจักร

“ตอนสุดท้ายที่นมัสการเรียบริ้ว มีการประกาศ หลายนคนลุกไปเลย คือ เวลาของเราจะ ในยุคนี้ทุกนาทีมีค่าเข้าใจ แต่เรามีความรู้สึกว่าเราจะทำอะไรที่จะให้ทุกคนได้ยิน ได้ฟังทุกเรื่อง เราจะต้องปรับเปลี่ยนเวลาในประกาศใหม่ มีเรื่องอะไรสำคัญที่ทุกคนควรรับรู้ด้วยกันนะคะ” (5:18)

“เคยได้คุยกับคนเหล่านี้ที่ออกก่อน คือ เขาบอกว่ารอเยอะ ต้องออกก่อน อีกกลุ่มหนึ่งเขาชอบแบบนี้ คือเสร็จแล้วกลับ ไม่ได้อยากมาคุยกับคนอื่น อยากมาแค่นมัสการ” (1:64)

ข. มีคนรุ่นใหม่จำนวนน้อยที่มาร่วมการนมัสการบ่อย

“ผู้อาวุโสมานมัสการบ่อยอย่างต่อเนื่อง แต่เวลานี้คนรุ่นใหม่มีน้อย ไม่ค่อยมี ดังนั้นคนรุ่นใหม่ต้องมามากขึ้น เพื่อส่งทอดต่อรุ่นต่อไป” (2:19)

“เวลานี้ที่เราจะพูดถึงตัวตนของเราว่า เราอยู่ตรงไหน ในอดีตที่ผ่านมา จะไม่ลืมสิ่งดีงามที่ต่อเนื่องมาและเป็นเอกลักษณ์ที่เราต้องคงไว้ เท่าที่ผมจำได้ที่ผ่านมา ในชีวิตของการเป็นคริสตสมาชิกของคริสตจักรที่หนึ่งก็คือว่า หลังจากทีมนมัสการพระเจ้าเสร็จแล้ว เราจะมีการนมัสการบ่อยของอนุชนไปตามบ้านต่างๆ ... นอกจากนั้นเราจะมีการประชุมอธิษฐานในวันเสาร์ เช้าก็พากันมานมัสการที่โบสถ์ พอเสร็จก็เวียนไปนมัสการบ่อยอนุชนตามบ้านต่างๆ... และหลังจากนั้นเสร็จประมาณ 4 โมงก็จะถึงเวลานมัสการเย็นอีก ในเวลาเดียวกันสตรีก็มีการนมัสการตามบ้านเหมือนกัน แล้วมารวมกันที่การนมัสการเย็น จึงมีภาพของความรักความผูกพัน... คือเป็นภาพที่สวยงาม และผมเชื่อว่าเป็นภาพที่เราอยากจะทำให้เกิดขึ้นในคริสตจักรของเราอีก” (2:25)

3) พันธกิจการสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน

คริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ มีกิจกรรมที่ตอบสนองต่อพันธกิจการสามัคคีธรรมหลายกิจกรรม เช่น

1. การนมัสการภาคเช้าทั้งสองรอบ ซึ่งสมาชิกคริสตจักรจะมีโอกาสได้พบปะ แสดงความห่วงใย และเสริมสร้างชีวิตของกันและกันด้วย
2. การนมัสการบ่อยวันอาทิตย์ เวลา 16.30 – 17.30 น. ซึ่งมีการรับประทานอาหารร่วมกันหลังจากการนมัสการ

3. กลุ่มอธิษฐาน กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ และ/หรือกลุ่มสามัคคีธรรมสำหรับคนกลุ่มต่างๆ (ดังที่ได้กล่าวข้างต้น)

จากการสนทนากลุ่ม พบประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจการสามัคคีธรรมดังต่อไปนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่างระบุว่าพันธกิจการสามัคคีธรรมของคริสตจักรทั้งประสบความสำเร็จ และต้องพัฒนาในเวลาเดียวกัน เนื่องจากสาเหตุดังนี้

- 1.1 คริสตจักรมีทั้งผู้ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกลุ่มสามัคคีธรรม

ผู้ที่เข้าร่วมกลุ่มย่อยต่างๆ อย่างสม่ำเสมอรู้สึกว่ามีสมาชิกในกลุ่มได้ดูแลสุขทุกข์ของกันและกัน มีการเยี่ยมเยียนเมื่อเจ็บป่วย ติดตามผู้ที่ไม่ได้มาร่วมกลุ่มหรือไม่ได้มาร่วมนมัสการที่คริสตจักร อีกทั้ง มีการกระตุ้นซึ่งกันและกันให้คิดถึงสนิทกับพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้เข้าร่วมกลุ่มย่อยเป็นประจำทุกสัปดาห์มีเพียงประมาณ 13.70 % ของผู้เข้าร่วมนมัสการแต่ละสัปดาห์ แต่มีสมาชิกอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้เข้ากลุ่มย่อย (86.30 %)

- 1.2 สมาชิกในกลุ่มย่อยมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน แต่สมาชิกที่อยู่ต่างกลุ่มย่อยห่างเหินจากกัน

ประชากรกลุ่มตัวอย่างระบุว่าสมาชิกในกลุ่มย่อยต่างๆ สนทนากันมาก แต่ผู้ที่อยู่ต่างกลุ่มย่อยมักไม่ค่อยรู้จักกัน และมักไม่ค่อยพยายามพัฒนาความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดขึ้น เช่น เมื่อคริสตจักรจัดให้มีการรับประทานอาหารร่วมกัน ผู้ที่อยู่ในกลุ่มย่อยเดียวกันมักนั่งด้วยกัน จึงทำให้ไม่มีโอกาสสามัคคีธรรมกับผู้อื่น นอกจากนั้น ผู้ที่เข้ามาในคริสตจักรใหม่ๆ มักรู้สึกว่า การเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่คนอื่น ๆ สนทนากันอยู่แล้วนั้นเป็นเรื่องยาก

“เวลาเจอกันเขาก็จะทักทายแค่กลุ่มเขา คือเหมือนกับว่ามันยังไม่ได้รวมกันทั้งหมด มันเหมือนมีฉากกั้นเอาไว้แต่ละคน ทั้งๆ ที่บางทีเดินผ่านกัน เดินผ่านกันแล้วแบบเรายิ้มให้เขา แต่เขากลับเมินหน้าหนีอะไรอย่างนี้นะคะ ทั้งๆ ที่เรามาอยู่ด้วยกัน แต่ทำไมรอยยิ้มทักทายไม่ได้มอบให้กันเลยนะคะ ก็เหมือนว่า คือมันเป็นสิ่งที่ติดนะ แต่สิ่งที่ควรขอบคุณก็คือว่า เหมือนเขายังปิดกั้นคนที่เข้ามา เหมือนคนแปลก

ถึงแม้ว่าเราจะเข้าไปได้จริงๆ แต่แล้วก็เหมือนกับว่ายังมีอะไรที่ยังเข้าไม่ถึงกลุ่มเขาก็เลยกลายเป็นช่องว่างและทำให้เขาแยกออกจากกลุ่มนั้น” (5:26)

1.3 สมาชิกในกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมีความเป็นเอกภาพ แต่กลุ่มย่อยต่างๆ ยังไม่มีความเป็นเอกภาพเท่าที่ควร

ประชากรกลุ่มตัวอย่างสะท้อนว่า ในขณะที่สมาชิกในกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมีความเป็นเอกภาพ แต่กลุ่มย่อยต่างๆ ยังไม่มีความเป็นเอกภาพเท่าที่ควร ดังนั้นน่าจะมีการให้ตัวแทนกลุ่มต่างๆ มาพบปะกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทุกกลุ่มก้าวไปในทิศทางเดียวกัน

“คงจะเป็นไปไม่ได้ที่ว่าจะต้องรู้จักทุกคน เพราะมันเยอะมากมายที่ในตรงนี้ แต่ว่าพอเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มๆ แล้ว เราจะทำอย่างไรที่จะมาสานความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มด้วยกัน” (5:30)

“รู้สึกว่าจะแบ่งแยกกันชัดเจนมากเกินไป” (7:24)

“ที่จริงเราควรจะใช้กลุ่มย่อยเป็นกลุ่มขับเคลื่อนทั้งหมด ส่วนภาพกลุ่มใหญ่ เป็นภาพที่ทำให้เรารู้สึกว่าเรามีพลัง หมายความว่า เราไม่สามารถที่จะเสริมสร้าง ทำอะไรได้เยอะ หรือว่าสอนได้ หนุนใจกันได้เยอะในกลุ่มใหญ่ เราต้องทำในกลุ่มเล็กขับเคลื่อนในกลุ่มเล็ก แต่ว่าในกลุ่มใหญ่เมื่อเป็นแรงมหาชนก็ทำให้เรารู้สึกว่าเราไม่ได้อยู่กับคนเดียว” (7:39)

“กลุ่มเล็กมีพลังก็จริงกลุ่มใหญ่ก็มีพลังแต่ว่ามันแยกกัน ชั้นเรียนคนตรีก็เรียนคนตรีไป อนุชนก็อนุชนไป หรือทำไมอย่างที่บอกว่า เป็นแนวทางปฏิบัติ กลุ่มเล็กจะไม่มีหัวหน้ากลุ่ม อย่างประธานกลุ่มอนุชน อย่างประธานกลุ่มคนตรี อะไรแบบนี้ครับ แล้วมารวมกันเพื่อรับทราบทิศทางของคริสตจักร” (7:40)

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่า อุปสรรคของพันธกิจการสามัคคีธรรม คือ คริสตจักรมีสมาชิกเป็นจำนวนมากจึงไม่สามารถรู้จักกันได้ทั้งหมด ไม่สามารถดูแลเอาใจใส่กันอย่างทั่วถึง ยกตัวอย่างเช่น

ก. บางคนมานับสการที่คริสตจักรหลายปี มีคนทักทายด้วยการยิ้มให้หรือสวัสดี แต่ไม่เคยมีใครรู้จักชื่อหรือเข้าไปพูดคุยด้วย

- ข. บ่อยครั้งที่มิชชั่นหวังดีไปทักทายบางท่านเนื่องจากคิดว่าเป็นผู้มาเยี่ยมเยียนหรือเป็นสมาชิกใหม่ แต่พบว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกดั้งเดิมของคริสตจักร ซึ่งทำให้สมาชิกผู้นั้นรู้สึกไม่ดีที่ตนเองไม่เป็นที่รู้จัก

ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่สมาชิกไม่รู้จักกันและไม่สามารถดูแลเอาใจใส่กันอย่างทั่วถึง เช่น

- ก. ให้สมาชิกได้ยื่นขึ้นทักทายผู้มาร่วมนมัสการรอบข้างอย่างสม่ำเสมอ
- ข. จัดให้มีการแนะนำสมาชิกแต่ละครอบครัว โดยฉายภาพและชื่อผ่านเครื่อง LCD Projector ทุกสัปดาห์แรกของเดือน
- ค. จัดกิจกรรมบางอย่างขึ้นเพื่อให้สมาชิกได้เข้ามามีส่วนและได้รู้จักซึ่งกันและกันมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น การจัดงานประกาศ ละครเพลงพันธกิจเนโด้ คุณคือคนพิเศษ ในปี ค.ศ. 2010 เป็นกิจกรรมประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากระบุว่าช่วยให้รู้จักซึ่งกันและกันมากขึ้น
- ง. พัฒนาเว็บไซต์ของคริสตจักร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อพันธกิจด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การสร้างสาวก และการประกาศ
3. ประชากรกลุ่มตัวอย่างระบุว่าปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ร่วมนมัสการภาคเช้าจำนวนหนึ่งจะออกไปจากโบสถ์ในช่วงท้ายโดยไม่อยู่ฟังการประกาศงานและพันธกิจ และผู้ร่วมนมัสการส่วนใหญ่จะกลับบ้านหลังจากการนมัสการเสร็จสิ้นเพียงไม่กี่นาที ทำให้ขาดโอกาสที่จะสามัคคีธรรมกัน
4. ประชากรกลุ่มตัวอย่างแสดงความชื่นชมในศิษยาภิบาลและผู้ปกครองคริสตจักร ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาพันธกิจการสามัคคีธรรม
- “ศิษยาภิบาลวางตัวได้สนิทกับสมาชิกและผู้ปกครองที่นี่ ยิ้มแย้มแจ่มใส วางตัวได้ตีพยายามที่จะทำความรู้จักกับสมาชิก ที่เห็นหน้า เจอหน้าก็รู้จักกัน ยิ้มแล้วก็หวัดดีกัน อธิษาศัยดี” (6:39)

4) พันธกิจการรับใช้ในคริสตจักร และการรับใช้ผู้คนในสังคม ด้วยการสำแดงความรักของพระคริสต์

คริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ มีกิจกรรมที่ตอบสนองต่อพันธกิจการรับใช้ในคริสตจักร และการรับใช้ผู้คนในสังคม ด้วยการสำแดงความรักของพระคริสต์หลายกิจกรรม ดังนี้

1. พันธกิจการรับใช้ในคริสตจักร

ประชากรกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคริสตจักรช่วยให้คนในคริสตจักรได้รับการพัฒนาของประทาน(ศักยภาพ) ให้ใช้ความสามารถดังกล่าวในการรับใช้พระเจ้าในงานด้านต่างๆ ภายในคริสตจักรได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีส่วนร่วมในพันธกิจการนมัสการ (ดังที่กล่าวข้างต้น) อย่างไรก็ตาม ข้อมูลพื้นฐานของคริสตจักรชี้ให้เห็นว่าพันธกิจส่วนใหญ่ของคริสตจักรถูกขับเคลื่อนโดยสมาชิกส่วนน้อยของคริสตจักร ดังนั้น ผู้อภิบาลและสมาชิกจำนวนหนึ่งของคริสตจักรจึงมีความรับผิดชอบมาก ในขณะที่สมาชิกเป็นจำนวนมากยังไม่มีโอกาสได้รับการพัฒนาของประทาน และใช้ความสามารถนั้นในการรับใช้พระเจ้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของคริสตจักรเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบพันธกิจพบว่า

- ก. ผู้มีส่วนร่วมในพันธกิจที่ระบุชื่อ มีจำนวน 142 คน
- ข. หากนับรวมกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้ระบุรายชื่อ เช่น คณะอาสาสมัครทำพันธกิจ (ผู้เข้าร่วมเฉลี่ยประมาณ 30 คน) และคณะอนุชน (ผู้เข้าร่วมเฉลี่ยประมาณ 30 คน) มีจำนวนผู้มีส่วนร่วมในพันธกิจประมาณ 200 คน (27.40% ของจำนวนผู้เข้าร่วมนมัสการ โดยเฉลี่ย)
- ค. จำนวนผู้มีส่วนร่วมในพันธกิจ ตั้งแต่ 4 พันธกิจขึ้นไป มีทั้งหมด 22 คน (ตารางที่ 4.8) ดังต่อไปนี้

บุคคล	จำนวนพันธกิจ/กิจกรรม/กรรมการ
1. ผู้รับใช้พระเจ้า ก	18
2. ผู้รับใช้พระเจ้า ข	16
3. ผู้รับใช้พระเจ้า ค	13

บุคคล	จำนวนพันธกิจ/กิจกรรม/กรรมการ
4. ผู้รับใช้พระเจ้า ง	13
5. ผู้รับใช้พระเจ้า จ	13
6. ผู้รับใช้พระเจ้า ฉ	9
7. ผู้รับใช้พระเจ้า ช	9
8. ผู้ปกครองคริสตจักร ก	7
9. ผู้ปกครองคริสตจักร ข	7
10. ผู้ปกครองคริสตจักร ค	6
11. ผู้ปกครองคริสตจักร ง	6
12. กรรมการแผนก ก	5
13. ผู้ปกครองคริสตจักร จ	5
14. ผู้ปกครองคริสตจักร ฉ	5
15. ผู้ปกครองคริสตจักร ช	4
16. มัคทายก ก	4
17. กรรมการแผนก ข	4
18. กรรมการแผนก ค	4
19. ผู้ปกครองคริสตจักร ช	4
20. ผู้ปกครองคริสตจักร ฉ	4
21. กรรมการแผนก ง	4
22. ผู้ปกครองคริสตจักร ญ	4

ตารางที่ 4.8: จำนวนผู้มีส่วนร่วมในพันธกิจ ตั้งแต่ 4 พันธกิจขึ้นไป

แม้ว่ากิจกรรมต่างๆ จะมีภาระงานและระยะเวลาที่แตกต่างกัน แต่จำนวนพันธกิจที่แต่ละท่านรับผิดชอบสามารถสะท้อนให้เห็นถึงปริมาณงานของแต่ละท่านได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งพบว่า ผู้มีส่วนร่วมในพันธกิจ ตั้งแต่ 4 พันธกิจขึ้นไป ล้วนเป็นผู้อภิบาล ผู้ปกครองคริสตจักร มัคทายก หรือกรรมการแผนก นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้อภิบาลหลายท่านมีปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบหนักมาก

เพื่อให้ผู้คนในคริสตจักรได้รับการพัฒนาของประทาน และใช้ความสามารถในการรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรให้มากยิ่งขึ้น ประชากรกลุ่มตัวอย่างเสนอให้มีการสำรวจของประทานและความสามารถของสมาชิก แล้วชักชวนให้

สมาชิกเข้าไปร่วมรับใช้ในพันธกิจต่างๆ ซึ่งควรเป็นการชักชวนโดยการอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวจะได้ผลมากกว่าการประชาสัมพันธ์ในกลุ่มใหญ่ นอกจากนั้นควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สมาชิกที่หลากหลายได้มีส่วนร่วมในการรับใช้ ดังตัวอย่างของการจัดงานประกาศ ละครเพลงพันธิเนโล่ คุณคือคนพิเศษ ในปี ค.ศ. 2010 ซึ่งมีสมาชิกหลายวัยและอาชีพเข้าร่วมรับใช้ในด้านต่างๆ ตามความสามารถของตนเอง

“เท่าที่ทำงานมา ตั้งแต่มีคนยากถึงผู้ปกครอง เรามองแต่คนทำงานซ้ำๆ ไม่ค่อยมองคนใหม่ มองแต่คนหน้าเดิม ก็จะได้คนแค่นี้แหละ แต่ถ้าดูความสามารถของสมาชิก และเรียกเชิญชวนตัวบุคคล น่าจะมีคนมีโอกาสเข้ามาทำงานมากกว่านี้” (1:70)

“เราต้องการทำกระบวนการ[ให้สมาชิกได้ใช้ของประทาน]ให้สำเร็จ แต่ภาระของผู้อภิบาลมีมาก และเขายังใช้ผู้ปกครองและกรรมการไม่เป็น และมีงานมากเกินไป งานอะไรเลยไม่สามารถกระจายงานออก จะช่วยได้มากถ้าเขาส่งมาให้เราช่วย” (1:75)

“ที่เห็นส่วนใหญ่คนที่จะมาช่วยก็จะเป็นผู้ปกครอง มัคทายก อนุชน... แต่ที่เราไม่ค่อยได้กระจายงานลงไปให้คนอื่นละ ถ้าคิดว่าเราจะทำอย่างนี้ต่อไปก็จะไม่ไปไหนซักที ต้องกระจายงานให้กับสมาชิกของเราหรือว่าเข้าไปติดต่อ เข้าไปถามว่าเค้ามีความสามารถเรื่องอะไรที่พอจะช่วยให้ได้ไหม และอีกอย่างหนึ่งต้องปรับมุมมองของคนในคริสตจักร เพราะมุมมองที่เค้ามองก็จะมองว่าคริสตจักรของเราเนี่ยะ คนรวยเค้าไปกัน คนจนเค้าไม่ไปกัน เค้าจะไปโบสถ์นี้ แต่จริงๆ แล้วคริสตจักรของเรามีคนหลายฐานะด้วยละ แล้วก็บางครั้งเค้าจะคิดว่าไม่เป็นไรปล่อยให้เป็นที่ของสบ. ไปเป็นงานของเค้า เหมือนกับเป็นการจ้างสบ. คือก็ทำงานของคุณไปสิ แต่จริงๆ ไม่ใช่ต้องปรับเรื่องของมุมมองด้วยละ” (8:80)

2. พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม

ประชากรกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสมาชิกคริสตจักรทำได้ดีในการสำแดงความรักของพระเจ้าให้กับผู้คนในสังคมผ่านทางชีวิตของตนเอง นอกจากนั้น คริสตจักรมีกิจกรรมหลายอย่างที่เป็นการรับใช้ผู้คนในสังคม เช่น พันธกิจเรือนจำ การเป็นอาสาสมัครที่โรงพยาบาลแมคคอร์มิค งานคริสตมาสเพื่อผู้พิการและยากไร้ พันธกิจข้าวสารอาหารแห้ง และพันธกิจของคณะทำงานเอกสัมพันธ์

อย่างไรก็ดี พันธกิจเหล่านี้ไม่ได้ครอบคลุมผู้คนจำนวนมากนัก ไม่ได้ทำอย่างสม่ำเสมอ และไม่หลากหลายเท่าที่ควร ในเวลาเดียวกัน ผู้รับผิดชอบพันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคมมักเป็นคนเพียงไม่กี่คน ดังนั้น ควรพัฒนาพันธกิจนี้ให้ครอบคลุมผู้คนจำนวนมากขึ้น ทำอย่างสม่ำเสมอมากขึ้น เพิ่มกิจกรรมที่หลากหลายมากขึ้น และควรกระตุ้นให้สมาชิกเข้ามามีส่วนรับใช้ในพันธกิจนี้มากขึ้นด้วย

“[พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม]ยังไม่มากพอ เช่น เราทำเยอะ ไปคุกหรือไปที่ไหนก็ไป แต่มันยังไม่ใช่หลากหลาย แค่มีกลุ่มเล็กๆ เราควรช่วยในชุมชนให้หลากหลายมากขึ้น” (2:71)

“[มีพันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม] แต่เราก็กังไม่ตอบสนองทุกด้าน เรายังจำกัด อย่างข้าวสารอาหารแห้งเราก็ช่วยแค่ครั้งหนึ่งต่อเดือน หลังจากนั้นเราก็อธิษฐานฝากไว้กับพระเจ้า... [ยกตัวอย่างผู้ที่ขัดสนยากไร้ที่ได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้นจากกลุ่มผู้ทำพันธกิจข้าวสารอาหารแห้ง แล้วกล่าวว่า] ผมกำลังคิดว่าเราทำอะไรได้มากกว่านี้รีเปล่า.. [ทีมงานเรา]จำกัดมาก โบสถ์จำกัดมาก แต่คนทั้งโบสถ์ช่วยกันได้... แต่เรายังไม่มีหน่วยงาน หรือว่าใครคนหนึ่งที่จะยื่นขึ้นแล้วบอกว่าเราจะทำเป็นคนกลาง” (7:71)

5) พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

คริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ มีกิจกรรมที่ตอบสนองต่อพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์หลายประการ เช่น การรณรงค์ให้สมาชิกกรักการเป็นพยาน และสร้างสัมพันธ์ การจัดหาไปปลิวให้สมาชิกนำไปแจก การจัดมิชชั่นทีมไปประกาศในต่างจังหวัดและต่างประเทศ การจัดงานประกาศใหญ่ เช่น การจัดงานประกาศ ละคร เพลงพันธินเโล่ คุณคือคนพิเศษ ในปี ค.ศ. 2010

อย่างไรก็ดี สมาชิกคริสตจักรที่หนึ่ง เชียงใหม่ ไม่ดำเนินพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างต่อเนื่องเท่าที่ควร จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของคริสตจักรพบว่าผู้ที่มาร่วมนมัสการเป็นครั้งแรก มาคริสตจักร อาทิตย์ละประมาณ 5 คน (0.68% ของผู้เข้าร่วมนมัสการเฉลี่ย) และมีผู้สนใจในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (ยังไม่รับเชื่อ) ประมาณ 10 คน (1.37% ของผู้เข้าร่วมนมัสการเฉลี่ย) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าไม่มีการชักชวนผู้ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนมายังคริสตจักรมากเท่าที่ควร

ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าคริสตจักรจำเป็นต้องพัฒนาพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เนื่องจากสมาชิกไม่เห็นความสำคัญของการประกาศกิตติคุณ และไม่รู้ว่าจะประกาศพระกิตติคุณอย่างไร (ไม่รู้ว่าจะต้องพูดอย่างไรบ้าง)

“อนุชนเก่งมาก และเขาสามารถดึงสมาชิกใหม่ มาเป็นคริสเตียนเยอะที่สุด แต่ผู้ใหญ่อย่างเราไม่เคยเรียนรู้วิธีที่จะทำ หรือเรียนรู้แล้ว ไม่กล้าทำ” (4:123)

“อาจารย์มีคำแนะนำใหม่ค่ะว่า ถ้าเราจะเป็นพยานโดยการพูด... โดยส่วนตัว ถ้าสมมติว่ามีใครแนะนำเราว่า พูดแบบกระชับ ย่อ เรื่องพระเจ้าแบบสั้นๆ พระเจ้าคือใคร เกี่ยวข้องอะไรกับเรา ทำไมเราต้องเชื่อ อะไรอย่างนี้ค่ะ ที่มันเป็นคู่มือ อะไรประมาณนั้น ไม่รู้มันมีหรือเปล่านะคะ” (5:70)

“คนในคริสตจักรไม่รู้จักการใช้โอกาสในการประกาศ ไม่รู้จะสำแดงชีวิตยังไง การออกไปประกาศ การพูดเรื่องพระเจ้า เราไม่รู้วิธีการของมันโดยตรง เรารู้ว่าเราเชื่อพระเจ้า แต่เราไม่รู้เราจะไปบอกเขาอย่างไรว่าเราเชื่อพระเจ้าแล้วพระเจ้านำให้เรารอด ยังไม่มีวิธีการในการพูด” (8:92)

ประชากรกลุ่มตัวอย่างเสนอว่าคริสตจักรควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการประกาศกิตติคุณ ควรสอดแทรกเรื่องการประกาศเข้าไปในคำเทศนา ควรสร้างบรรยากาศในการประกาศ เช่น จัดมุมสำหรับผู้สนใจอยากรู้จักพระเจ้า เพื่อที่ผู้สนใจจะสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้หลังจากการนมัสการ นอกจากนี้ คริสตจักรควรส่งเสริมให้สมาชิกผู้พระคัมภีร์มากขึ้นเพื่อจะมีความมั่นใจในการออกไปประกาศพระกิตติคุณ ในการออกไปพูดคุยกับผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์

“กำลังคิดว่าถ้าเกิดเราสร้างบรรยากาศในการประกาศ อย่างเช่นเลกโบสถ์เสร็จจะมีบูตนิ่งสำหรับคนสนใจ อยากรู้จักพระเจ้า หรือว่าอยากรู้ว่าจะไปคุยกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนยังไง มีคนให้คำปรึกษา มีคนให้กำลังใจอย่างเพิ่งท้อถอย สร้างบรรยากาศแบบนี้ให้คนเข้ามา หรือว่าถ้าจะใช้อนุชนก็ได้ค่ะ” (8:96)

“คนในโบสถ์เราก่อนข้างมีเยอะ น่าจะมีคนที่อยากประกาศ แต่ไม่รู้ว่าพูดยังไง ไม่รู้วิธี ไม่กล้า ซึ่งมันอาจจะเป็นเรื่องของมุมมอง เปลี่ยนให้เห็นว่าการประกาศง่ายแค่นี้ แค่คุณมี 5 นิ้ว หรือคุณมีสติคิดตัวก็ประกาศได้ สั้นๆแบบนี้ อะไรแบบนี้ ซึ่งอาจจะลองจัดอบรมหรือจัดบนโบสถ์ แนะนำว่าเรื่องของมุมมองน่าจะเป็นเรื่องที่เราน่าจะเจาะ

ลงไป หรือว่าจัดการหรือว่าปรับเปลี่ยนให้มันเข้าใจได้มากขึ้นน่าจะช่วยให้เยอะครับ”
(8:100)

“เราไม่มีความรู้ที่ดี อะไรก็ตามถ้าเรารู้ข้อมูลที่ดีเราก็จะมั่นใจ เราก็กล้าจะไปประกาศ
กล้าพูด ถามอะไรเราตอบได้ เพราะว่าเรารู้ข้อมูลที่ดีในพระคัมภีร์ การเรียนพระคัมภีร์
ต้องมาอันดับแรก” (6:221)